

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-290/2023

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Hrvoju Lukšiću, u pravnoj stvari tužitelja GRAD SLUNJ, Slunj, Trg dr. Franje Tuđmana 12, OIB: 33366502542, koga zastupa punomoćnik Dejan Španović, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska cesta 59, protiv tuženika Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560, koga zastupa punomoćnica Jelena Sušilović Barić, odvjetica iz Odvjetničkog društva Bogdanović, Dolički & Partneri, Zagreb, Miramarska 24, radi isplate novčane tražbine, (vps 41.600,00 eur), nakon održane i zaključene glavne rasprave 11. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, s danom objave 9. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja

Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos 41.600,00 eur/313.449,20 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom:

- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2012. pa do isplate,
- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2013. pa do isplate,
- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2014. pa do isplate,
- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2015. pa do isplate,
- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2016. pa do isplate,
- na iznos 6.806,22 eur / 51.281,45 kn / od 1. siječnja 2017. pa do isplate,
- na iznos 764,55 eur / 5.760,50 kn / od 1. siječnja 2018. pa do isplate, s tim da zakonske zatezne kamate od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do 31. srpnja 2015. budu isplaćene po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi iz članka 29. stavka 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 78/15.) koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, a koju prosječnu kamatnu stopu za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka, za pet postotnih poena te da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka sa zateznim kamatama po navedenoj stopi

tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, sve u roku od 15 dana“.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 11.250,00 eur u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužbom od 30. prosinca 2019. tužitelj je pokrenuo parnični postupak, i predložio da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev, te tuženiku nalaže platež iznosa od 154.408,43 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom na iznos od 25.261,80 kn od 1. siječnja 2012. pa do isplate, iznos od 25.261,80 kn od 1. siječnja 2013. pa do isplate, iznos od 25.261,80 kn od 1. siječnja 2014. pa do isplate, iznos od 25.261,80 kn od 1. siječnja 2015. pa do isplate, 25.261,80 kn od 1. siječnja 2016. pa do isplate, iznos od 25.261,80 kn od 1. siječnja 2017. pa do isplate, iznos od 2.837,63 kn od 1. siječnja 2018. pa do isplate, kao i trošak parničnog postupka, sa zateznim kamata po stopi od pet posto, tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

2. U obrazloženju presude tužitelj navodi da je tuženik na nekretninama u vlasništvu tužitelja izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu, da se infrastrukturom koristi za pružanje elektroničkih komunikacijskih usluga od 90-ih godina 20. stoljeća, time da u utuženom razdoblju nije plaćao potpunu naknadu, slijedom čega tužitelj potražuje naknadu za pravo puta, kao i naknadu zbog zakonskog ograničenja prava vlasništva, odnosno da je u obvezi platiti korist koju je imao od uporabe (stečeno bez osnove) u visini cijena naknade za pravo puta u smislu članka 1120. u vezi s člankom 1111. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05 do 78/15, dalje: ZOO).

3. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi da je tuženik obračunao i plaćao tužitelju naknadu (naknadu za pravo puta) tek od 11. veljače 2017. u skladu s obvezom iz Rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (klasa: UP/I-344-03/16-11/293 urbroj: 376-10-18-23) od 6. studenog 2018., a koje je doneseno u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta koji je kod Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti pokrenut na zahtjev tužitelja. Ono je i pravomoćno (presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsII-511/18).

4. Isto tako, tužitelj u tužbi navodi da je Zahtjev tužitelja od 14. rujna 2016. Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti (toč. 4., paragraf 2. tužbe) ima se smatrati „drugom vjerovnikom radnjom poduzetom protiv dužnika pred (...) drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja (...) tražbine“ (cit. čl. 241. ZOO) pa je zastara tim zahtjevom prekinuta. Stoga, tužitelj ovom tužbom zahtijeva isplatu naknade (naknade za pravo puta) u razdoblju 2011. do 2017., a i za 41 dan 2017. (do 11. veljače 2017.), slijedom čega tužitelj potražuje utuženi iznos, s dospjećem od 1. siječnja 2012. nadalje, time da je tužitelj uz tužbu dostavio dokumentaciju za koju smatra da dokazuje njegove navode, kao i sudsku odluku (list 419-444 spisa).

5. U odgovoru na tužbu od dana 17.04.2020. tuženik navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti i osporava u cijelosti tužbeni zahtjev po svim osnovama

i po visini, a kojim zahtjevom tužitelj potražuje naknade za pravo puta, naknadu zbog zakonskog ograničenja prava vlasništva, naknadu koristi stečene uporabom tuđe stvari u svoju korist i naknadu štete od 2011.g. do 2017. (do 11. veljače 2017.).

6. Tuženik navodi da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor br. F 4.1-194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama dana 02. rujna 2014., a kojim je ugovorena jednokratna naknada u iznosu od 128.148,00 kn, koju je tuženik uplatio u roku od 30 dana od sklapanja ugovora i ubuduće godišnja naknada za služnost u iznosu od 32.037,00 kn, time da je tuženik naknade tuženik uredno podmirio tužitelju, time da je odredbom čl. 5 st. 3 tog Ugovora ugovoreno da se ovdje tužitelj potpisom tog Ugovora odriče svih potraživanja prema ovdje tuženiku s osnova korištenja javnih površina za prethodno razdoblje, te da su Hrvatski Telekom d.d. i tužitelj uredili su međusobna prava i obveze Ugovorom koji je na snazi i obvezuje obje ugovorne strane te ne postoje uvjeti za primjenu Pravilnika niti provođenje postupka pred HAKOM-om.

7. Nadalje, tuženik navodi da je tužitelj tuženiku 02. veljače 2017. dostavio Izjavu o otkazu ugovora, a kojoj izjavi se tuženik protivio, obzirom da smatra da je izjava nezakonita, odnosno da tužitelj na može otkazati ugovor, jer se ovakvi ugovori zbog svoje pravne prirode ne mogu otkazivati redovnim otkazom u smislu čl. 212 ZOO-a., te dostavio Presudu i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 7 PŽ-7593/2017-4 od 20. studenog 2019., a za koju smatra da potvrđuje njegove navode iz odgovora na tužbu.

8. Tuženik ističe da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan po svim osnovama te da je tuženik sukladno sklopljenom ugovoru podmirio tužitelju što je među strankama ugovoreno, odnosno da je tuženik postupio i prema izvršnom rješenju HAKOM-a, iako nije uopće bilo uvjeta za provođenjem postupka pred HAKOM-om.

9. Isto tako, tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbeni zahtjev radi plaćanja naknade koristi stečene uporabom tuđe stvari u svoju korist, naknade za pravo puta, naknade zbog zakonskog ograničenja prava vlasništva, te naknade štete, obzirom da prema mišljenju tuženika nema protupravnosti u njegovom postupanju.

10. Isto tako tuženik navodi da smatra da u situaciji kada ne bi postojao ugovor, a što ovdje nije slučaj, ne bi se radilo o stjecanju bez osnove, jer bi se u tom slučaju pravo korištenja izvršavalo temeljem zakonske služnosti kao pravne osnove i u tom slučaju ne postoji obveza plaćanja sve dok HAKOM kao nadležno upravno tijelo ne donese u upravnom postupku odgovarajuće rješenje koje konstitutivno utvrđuje obvezu od dana navedenog u rješenju, time da dok HAKOM ne donese rješenje ne postoji nikakva obveza plaćanja niti po kojem osnovu.

11. Zaključno, tuženik osporava navode tužitelja u cijelosti i predlaže da sud odbije u tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti i naloži tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka.

12. U podnesku od dana 9. ožujka 2021. (list 503-546 spisa) tužitelj je detaljno obrazlagao svoje osporavanje tužbenog zahjete, te dostavio sudsku praksu, odnosno odluke za koje smatra da dokazuju njegove navode, odnosno kopiju presude i rješenja TS_ZG (Grad_Garešnica_HT) 26. P-15/2018-20 (list 547-559 spisa), kopiju Rješenja VSRH_Revd 987/2020-2 od 30. lipnja 2020. (list 561-564

spisa), kopiju Presude broj 15/2018 od dana 14. veljače 2020. (list 547-560 spisa), kopiju Rješenja VSRH Revd 987/2020-2 od dana 30. lipnja 2020. (list 561-563 spisa), kopiju Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim komunikacijama s konačnim prijedlogom zakona (list 564-575 spisa), kopiju Direktive_2002_20_EC (list 576-581 spisa), kopiju Direktive 2018/1972 (list 582-585 spisa), kopiju Prijedloga zakona o elektroničkim komunikacijama (list 586-588 spisa), kopiju Rješenja broj GŽ-707/2016 Županijskog suda u Bjelovaru, od dana 30. svibnja 2019 (list 589-591 spisa), kopiju Rješenja Upravnog suda RH broj Us-12493/2009 od 14. siječnja 2010. (list 592-593 spisa), kopiju Presude Visokog upravnog suda RH posl. Br. UsII-140 816 od 2. ožujka 2017. (list 594-596 spisa), kao kopiju Zahtjeva za pristup informacijama od dana 17. svibnja 2018. (list 597-600 spisa).

13. U podnesku od dana 26. kolovoza 2021. tužitelj je dostavio očitovanje na navode tuženika iz podneska od dana 09. travnja 2021. te naveo da osporava navode tuženika, i dostavio kopiju podneska iz spisa broj P-75/2012 (Trgovački sud u Pazinu) u postupku između istih stranaka, sa suprotnom procesnom pozicijom (list 726-740 spisa).

14. U podnesku od dana 27. srpnja 2022. tužitelj je dalje obrazlogao svoju pravnu poziciju, te naveo da tužitelj tužitelj povećava tužbeni zahtjev za iznos naknade za pravo puta utvrđene Rješenjem, te potražuje iznos od 313.449,20 kn zajedno sa zateznom kamatom tekućom na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2012. pa do isplate, na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2013. pa do isplate, na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2014. pa do isplate, na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2015. pa do isplate, na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2016. pa do isplate, na iznos 51.281,45 kn od 1. siječnja 2017. pa do isplate, te na iznos od na iznos 5.760,50 kn od 1. siječnja 2018. pa do isplate, te dostavio daljnju dokumentaciju za kojoj temelji svoj tužbeni zahtjev (list 754-775 spisa).

15. Nakon ukidne odluke, tužitelj je u svom očitovanju od dana 30. rujna 2025. detaljno obrazložio svoju procesnu poziciju i naveo što smatra da je predmet postupka, te se pozvao na do sada donesene odluke u istovjetnim postupcima.

16. U svom podnesku od dana 09. travnja 2021. godine tuženik se očitovao na navode tužitelja od dana 09. ožujka 2021. te u cijelosti osporio navode iz očitovanja tužitelja, te naveo da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor br. F 4.1- 194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 02.09.2014., da je navedenim ugovorom ugovorena jednokratna naknada u iznosu od 128.148,00 kn koju je tuženik uplatio u roku od 30 dana od sklapanja ugovora i ubuduće godišnja naknada u iznosu od 32.037,00 kn, da je tuženik uz odgovor na tužbu dostavio dokaze o uplatama, te se tuženik ponovo pozvao na odredbu čl. 5 st. 3 tog Ugovora, kojim je ugovoreno da se Grad Slunj potpisom tog Ugovora odriče svih potraživanja prema ovdje tuženiku s osnova korištenja javnih površina za prethodno razdoblje.

17. Isto tako, tuženik u svom očitovanju navodi da je tužitelj 02. veljače 2017. dostavio tuženiku izjavu o otkazu ugovora, koju je tuženik osporio i protivio se istoj, time da je uz podnesak tužena strana dostavila sudsku praksu za koju smatra da dokazuje navode iznesene u podnesku.

18. Nakon očitovanja tužitelja, tuženik je u podnesku od dana 15. lipnja 2022. naveo da je u međuvremenu Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudio da je neosnovan i bez pravnog učinka otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim

površinama br. F 4.1-194/14 od 2. rujna 2014., kojeg je Grad Slunj izjavio 31. siječnja 2017. i dostavio kopiju Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 11 Pž-5814/2019-6 od 01. prosinca 2020. list 742-750) i istaknuo i prigovor zastare, obzirom da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je u sličnim predmetima do sada u 30-ak predmeta odbio žalbe jedinica lokalnih samouprava i potvrdio prvostupanjske odbijajuće presude.

19. Prema navodima tužitelja iz podneska od dana 30. rujna 2025. predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da mu tuženik ispuni zakonsku obvezu iz članka 28. stavka 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17., dalje: ZEK) plaćanjem naknade za pravo puta u utuženom razdoblju od 1. siječnja 2011. do 11. veljače 2017, odnosno tužitelj u ovom postupku tužitelj potražuje naknade za pravo puta, naknadu zbog zakonskog ograničenja prava vlasništva, naknadu koristi stečene uporabom tuđe stvari u svoju korist i naknadu štete od 2011. do 2017. (do 11. veljače 2017.).

20. Prema promišljanju tuženika, u ovom postupku spor je oko primjene prava, odnosno da li se za odluku o sporu stranaka primjenjuje načelo dispozitivnosti po kojem su stranke sklapanjem ugovora stavile u svom međusobnom odnosu izvan primjene one dispozitivne norme ZEK i Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta u koje su te dispozitivne norme u suprotnosti sa onim što su stranke ugovorile.

21. Tijekom dokaznog postupka održana su ročišta dana ročištu od 7. rujna 2022. dana 5. prosinca 2022. dana 19. ožujka 2026. te dana 11. svibnja 2026., na kojima su stranke usmeno iscrpno prezentirale svoje navode iznesene u pisanim očitovanjima, a koje su dostavili tijekom postupka.

22. Sud je izvršio uvid u Geodetski elaborat na katastarskim podlogama za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu na cijelom ustrojstvenom području tužitelja u digitalnom obliku (list 5 spisa), Popis nekretnina u vlasništvu tužitelja, elektronički obrazac iz Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, «excel» oblik datoteke (list 5 spisa), kopiju Zemljišnoknjižnog izvadaka povijesni prikaz, dokaz o vlasništvu tužitelja na nekretninama na kojima tuženik ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu. (list 149-418 spisa), kopiju dopisa Grada Slunja Upravnog odjela za gospodarstvo, društvene djelatnosti i komunalni sustav, Odsjek za razvoj i imovinsko-pravne poslove od 30. prosinca 2019. o opisu nekretnina u tablici (list 419-423 spisa), kopiju Izjava tuženika o korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture izgrađene na ustrojstvenom području tužitelja, tako i na njegovim nekretninama (list 424 spisa), kopiju rješenja HAKOM-a od 6. studenog 2018. (list 425-430 spisa), kopiju Obračuna naknade za pravo puta. (list 431 spisa), kopiju Zahtjeva tužitelja Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti kojim je pokrenut postupak utvrđenja infrastrukturnog operatora i naknade za pravo puta (list 433 spisa), kopiju dopisa upućen putem elektroničke pošte od 16. studenog 2018. vezano za tablice Grada Slunja vezano za rješenje od dana 6. studenog 2018. (list 431-432 spisa), kopiju Ugovora br. F.4.1-194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od dana 2. rujna 2014. (list 464-468 spisa) sa tablicom na koje se ugovor odnosi (list 469-474 spisa), kopiju potvrde o plaćanju ZABA (list 475-476 spisa), kopiju prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o elektroničkim komunikacijama s konačnim prijedlogom zakona (list 565-581 spisa), kopiju Direktive (EU) 2018/1972 Europskog parlamenta i vijeća od 11. prosinca 2018 o Europskom zakoniku elektroničkih komunikacija (list 582-585

spisa), kopiju prijedloga zakona o elektroničkim komunikacijama (list 586-588 spisa), kopiju odluke Upravnog suda RH br. US 12493/2009 od 14. siječnja 2010. (list 592-593 spisa), kopiju odluke Visokog upravnog suda RH br. US II 140/2016 od 2. ožujka 2017. kopiju dopisa upućen elektroničkom poštom od dana 17. svibnja 2018. (list 597-599 spisa), kopiju Presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsII-511/18) od dana 6.veljače 2019. (list 438-444 spisa), kopiju Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 7 PŽ-7593/2017-4 od 20. studenog 2019. (list 477-483 spisa) kopiju Presude i rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu 21. P-36/18 (list 484-493 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-4726/2018 od 3. prosinca 2019. (list 494-499 spisa), kopiju presude i rješenja TS ZG Grad_Garešnica_HT 26. P-15/2018-20 (list 547-559 spisa), kopiju rješenja VSRH Revd 987/2020-2 30. lipnja 2020. (list 561-564 spisa), kopiju rješenja ŽS Bjelovar_GŽ-707-2016 od 30.5.2019 (589-591 spisa), kopiju rješenja Upravnog suda Zagreb br. Us-12493-2009-4 od 14. siječnja 2010. (list 592-593 spisa), kopiju presude VUS br. UsII-140-16-6 od dana 2. ožujka 2017. (list 594-596 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 88 PŽ-3717/2018 od 26. listopada 2020. (list 604-610 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 53 PŽ-3718/2018 od 4. rujna 2020. (list 611-617 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 12 PŽ-7193/2019-2 od 13. listopada 2020. (list 618-624 spisa), kopiju Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 34 PŽ-1049/2019 (list 625-629 spisa), kopiju Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 61 PŽ-6923/2019 od 09. prosinca 2020. (list 630-636 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-606/2019 (637-645 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 77 PŽ-4725/2018 od 16. prosinca 2020. (648-653 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni br.: 71 PŽ-1618/2020 od 27. siječnja 2021. (list 654-662 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni br.: 69 PŽ-5190/2019 od 11. prosinca 2020. (list 663-668 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-6127/2019 (list 669-675 spisa), kopiju Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 36 PŽ-5143/2019-3 od 23. veljače 2021. (list 676-683 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni br.: 16 PŽ-5174/2019-2 od 10. veljače 2021. (list 684-692 spisa), kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 4 PŽ-5191/2019-3 od 10. veljače 2021. (list 693-698 spisa), kopiju Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 3 PŽ-3001/2019-2 od 26. siječnja 2021. (list 699-707 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: 89 PŽ-4577/2019-3 od 8. veljače 2021. (list 708-712 spisa), kopiju Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni br. 16 PŽ-5249/2019 od 10. veljače 2021. (list 713-720 spisa), kopiju presude VSRH br. Rev-458/2023 od 10. prosinca 2024. (list 923-928 spisa), kopiju presude VSRH br. Rev-733/2023 od 18. veljače 2025. (list 929-935 spisa), kopiju presude VSRH br. Rev-615/2024 od 30. travnja 2024. (list 936-953 spisa), kopiju presude VSRH br. Rev-569/2023 od 29. travnja 2025. (list 955-963 spisa), kopiju presude VSRH br. Rev-438/2022-2 od 28. svibnja 2025. (list 964-974 spisa), kopiju odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-413/2023 od 14. listopada 2025. (list 985-991 spisa), kopiju rješenja br. Revd-2540/2025 (list 992-994 spisa), kopiju presude br. Rev-758/2022 (list 995-999 spisa), kopiju Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-4988/2025 od 15. siječnja 2026. (list 1007-1015 spisa),

kopiju presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. 4016/2025 od 6. studenog 2025. (list 1017-1022 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-2170/2024 od 10. prosinca 2025 (list 1024-1030 spisa), kopiju presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-464/2024 od 15. listopada 2025 (list 1032-1038 spisa), kopiju rješenja br. Revd-2548/2025 (list 1039-1040 spisa), kopiju Presude Vrhovnog suda RH („VSRH“) broj: Rev-286/2026 od 31.ožujka 2026. list 1061-1066 spisa), kopiju presude Vrhovnog suda RH („VSRH“) br.: Rev-937/2024 od 11. veljače 2026. (list 1067-1074 spisa) kao i kopiju presude Trgovačkog suda u Zagrebu br. Povrv-717/2025 22. travnja 2026. od dana 22. travnja 2026. (list 1075-1081 spisa).

23. Rješenjem suda od dana 5. prosinca 2022. sud je odlučio da se prekida postupak do okončanja revizijskog postupka broj: Revd-987/2020-2 od 30. lipnja 2020. podnesene protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-4726/2018-2 od 3. prosinca 2019. time da će se nakon pravomoćnog okončanja postupka iz točke I. ovog rješenja postupak će se nastaviti.

24. Odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2494/2019 od 5. prosinca 2022., 24. siječnja 2023. drugostupanjski sud je svojom odlukom br. 26 PŽ-53/2023-2 odlučio da se uvažava tuženikova žalba i ukida rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2494/2019 od 5. prosinca 2022. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak, time da je spis dobio broj P-290/2023, te je pod tim brojem donesena odluka u ovom predmetu.

25. Iz dostavljenih isprava proizlazi da su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor br. F 4.1-194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 02.09.2014., a kojim je ugovorena jednokratna naknada u iznosu od 128.148,00 kn, time da je tuženik uplatio navedeni iznos u roku od 30 dana od sklapanja ugovora, te je ugovorena buduća godišnja naknada za služnost u iznosu od 32.037,00 kn, time da je tuženik naknade tuženik uredno podmirio tužitelju.

26. Odredbom čl. 5 st. 3 tog Ugovora ugovoreno da se ovdje tužitelj potpisom tog Ugovora odriče svih potraživanja prema ovdje tuženiku s osnova korištenja javnih površina za prethodno razdoblje, te da su Hrvatski Telekom d.d. i tužitelj uredili su međusobna prava i obveze Ugovorom koji je na snazi i obvezuje obje ugovorne strane te ne postoje uvjeti za primjenu Pravilnika niti provođenje postupka pred HAKOM-om.

27. Tuženik je u podnesku od dana 15. lipnja 2022. naveo da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudio da je neosnovan i bez pravnog učinka otkaz Ugovora o osnivanju prava služnosti na javnim površinama br. F 4.1-194/14 od 2. rujna 2014., kojeg je Grad Slunj izjavio 31. siječnja 2017., a kao dokaz svojih tvrdnji dostavio kopiju Presude i rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. 11 PŽ-5814/2019-6 od 01. prosinca 2020. (list 742-750 spisa).

28. Na temelju tog ugovora tuženik je stekao pravo služnosti, kao stvarno pravo, na svim javnim površinama u vlasništvu tužitelja, upravo u svrhu gradnje, održavanja, razvoja i korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i povezane opreme tuženika, time da je taj ugovor i dalje na snazi.

29. Tijekom postupka tužitelj je naveo da je tuženik obračunao i plaća tužitelju naknadu (naknadu za pravo puta) tek od 11. veljače 2017. u skladu s obvezom iz Rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti (klasa: UP/I-344-03/16-11/293 urbroj: 376-10-18-23) od 6. studenog 2018., a koje je doneseno u postupku utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta koji je kod Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti pokrenut na zahtjev tužitelja, time da je ono pravomoćno presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsII-511/18), te da se Zahtjev tužitelja od 14. rujna 2016. Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti ima se smatrati „drugom vjerovnikom radnjom poduzetom protiv dužnika pred (...) drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja (...) tražbine“ (cit. čl. 241. ZOO), slijedom čega je po mišljenju tužitelja zastara tim zahtjevom prekinuta, slijedom čega tužitelj zahtijeva isplatu naknade (naknade za pravo puta) u razdoblju 2011. do 2017., a i za 41 dan 2017. (do 11. veljače 2017.), slijedom čega tužitelj potražuje utuženi iznos, s dospelom od 1. siječnja 2012.

30. Prema odredbi čl. 28. st. 1. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ br. 73/08, dalje ZEK/08) smatra se da infrastrukturni operator ima pravo puta ako je izgradio elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu na općem dobru ili na nekretninama iz čl. 27. st. 1. istog zakona, uz ispunjavanje jednog od sljedećih uvjeta: da posjeduje građevinsku dozvolu izdanu na svoje ime ili na ime svojih univerzalnih ili pojedinačnih pravni predaka ili da se koristi elektroničkom komunikacijskom infrastrukturom i povezanom opremom bez sudskog spora s upraviteljem općeg dobra ili vlasnikom nekretnine, na kojoj je izgrađena ta infrastruktura, u razdoblju od najmanje tri godine od početka njezina korištenja.

31. Prema stavu sudske prakse, izrečeno u revizijskoj odluci br. Rev-937/2024 (list 1067-1073 spisa) pod. toč. 19. i 20. odluke, odnosno da je u nizu odluka Vrhovnog suda RH (primjerice, br. Rev-615/2024-2 od 30. travnja 2024., br. Rev-458/2023-2 od 10. prosinca 2024., br. Rev-757/2023-2 od 14. svibnja 2025. i br. Rev-413/2023-2 od 14. listopada 2025.) izneseno pravno shvaćanje prema kojem, u situaciji kada su stranke vezane ugovorom, upravitelj općeg dobra, odnosno vlasnik nekretnine, nije ovlašten zahtijevati plaćanje naknade preko ugovorenog godišnjeg iznosa, niti postoji obveza infrastrukturnog operatora za plaćanje preko ugovorenog iznosa, odnosno da je vlasnik, odnosno upravitelj zemljišta, u slučaju postojanja ugovora o služnosti dužan primati ispunjenje svojih novčanih potraživanja na temelju tog ugovora kao isključivoj pravnoj osnovi iz koje proizlazi pravo na naknadu za korištenje njegovim nekretninama, iako upravni akt (rješenje HAKOM-a) iz kojeg proizlazi obveza plaćanja naknade za pravo puta nije formalno stavljen van snage.

32. Obzirom da je sud odbio tužitelja s tužbenim zahtjevom iz razloga što smatra da je tuženik postupao u skladu s odredbama Ugovor br. F 4.1 – 194/2014 o osnivanju prava služnosti na javnim površinama od 02. rujna 2014., slijedom čega sud nije posebno obrazlagao navode tuženika kojim je navodio da smatra da je nastupila zastara potraživanja tužitelja, obzirom na razdoblje dospelosti pojedinih iznosa tražbine i pokretanja postupka.

33. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 1., čl. 155. ZPP-a u vezi s člankom 2. stavak 1. ZPP-a. Tuženiku pripada parnični trošak budući da je u cijelosti uspio u parnici. Visina naknade troškova za rad odvjetnika odmjeren je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.;

dalje: Tarifa) te Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“, broj 118/18 i 51/23). Vrijednost predmeta spora je 41.600,00 eur. Na temelju Tbr. 54 Tarife vrijednost boda iznosi 2,00 eur.

34. Slijedom navedenog, tuženiku je priznat trošak postupka za sastav odgovora na tužbu (Tbr.7.1.OT-a) 1.000,00 eur, trošak sastava podneska od dana 09. travnja 2021. (Tbr.8.1.OT-a) 1.000,00 eur, zastupanje na ročištu od 7. rujna 2022. (Tbr.9.1.OT-a) 1.000,00 eur, zastupanje na ročištu od 5. prosinca 2022. (Tbr.9.1.OT-a) 1.000,00 eur, trošak sastava podneska od dana od 09. listopada 2025. (Tbr.8.1.OT-a) 1.000,00 eur, trošak sastava podneska od dana 05. prosinca 2025. (Tbr.8.1.OT-a) 1.000,00 eur, zastupanje na ročištu od 19. ožujka 2026. (Tbr.9.1.OT-a) 1.000,00 eur, trošak sastava podneska od dana 28. travnja 2026. (Tbr. 8.1 OT-a) 1.000,00 eur, zastupanje na ročištu 11. svibnja 2026. (Tbr.9.1.OT-a) 1.000,00 eur, ukupno 9.000,00 eur, uvećano za pripadajući PDV 25% odnosno 2.250,00 eur, sveukupno 11.250,00 eur, slijedom čega je odlučeno kao pod toč. II izreke presude.

U Zagrebu, 9. lipnja 2026.

Sudac
Hrvoje Lukšić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda (elektronički, putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda, ako su podnositelji odvjetnici i pravne osobe, a fizičkom predajom podneska putem pošte ili u sudskoj pisarnici ako su podnositelji fizičke osobe).

DNA

GRAD SLUNJ, Slunj, Trg dr. Franje Tuđmana 12, OIB: 33366502542 po odvjetniku Dejanu Španoviću

Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, OIB: 81793146560 po odvjetnici Jeleni Sušilović Barić

Broj zapisa: **9-30889-228f6**

Kontrolni broj: **0c298-a0a3a-0e0f0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.